

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- заменици тужиоца за ратне злочине Небојша Марковић и Снежана Станојковић,
- пуномоћник оштећених Марина Кљајић,
- сви оптужени,
- и браниоци адвокати: Бранкица Мајкић бранилац оптужених Деветака и Девчића, Градимир Налић бранилац оптуженог Радојчића, Војислав Вукотић бранилац оптуженог Крњајића, Бранко Лукић бранилац оптужених Миодрага Димитријевића и Влајковића, Јасмина Живић бранилац оптуженог Перића, Бранко Димић бранилац оптужених Јосиповића и Николајидиса, Гордана Живановић бранилац опт.Јована Димитријевића, Слободан Живковић бранилац оптужених Стојановића и Бачића, Бранислава Фурјановић бранилац оптужених Косијера и Стевановића.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Претрес је јаван.

Главни претрес СЕ НАСТАВЉА у 09 часова и 36 минута и у наставку доказа саслушаваће се сведоци путем видео-конференцијске везе успостављене са Жупанијским судом у Осијеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо из Жупанијског суда у Осијеку ко се јавља? Судија Мирослав Рожац да ли је ту? Добар дан судија Рожац, Виши суд у Београду, судија Оливера Анђелковић. Реците ми за данас преко суда у Осијеку замолним путем требали су да дођу Марија Лукетић и Ружа Кесер. Реците ми ко је приступио, а ако неко није да ли има разлога због чега, је ли оправдао изостанак, изволите.

Судија Жупанијског суда у Осијеку МИРОСЛАВ РОЖАЦ: Приступила је позвана Марија Лукетић из Ријеке, док Ружа Кесер није приступила

која се оправдала из здравствених проблема које има, има тежи облик ПТСП па због тога није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ћете нам доставити документацију.

Судија Жупанијског суда у Осијеку Мирослав Рожац обавештава веће да је у суд приступила сведока-оштећена Марија Лукетић, а није приступила сведок-оштећена Ружа Кесер с тим што је разлог здравствени у вези чега ће бити суду прослеђена медицинска документација.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА

СВЕДОК-ОШТЕЋЕНА МАРИЈА ЛУКЕТИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан госпођо Лукетић, да ли ме чујете?

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: Добар дан. Да, добро вас чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чујете ме добро, ево ја Вас сад јасније чујем, ја ћу Вам узети податке прво. Име Вашег оца?

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: Лука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца Луке, по занимању сте?

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: По занимању сам домаћица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, домаћица. Са станом, адреса Ваша?

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: Моја адреса је у Ријечи, Вјенцеслава Новака 11.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ријека, Вјенцеслава Новака 11. Година рођења и место рођења?

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: 19.03.1969. у Сотину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођена 1969., само нисам чула где сте рођени?

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: Сотин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Сотину.

Сведок-оштећена Марија Лукетић, од оца Луке, рођена 19.03.1969. године у Сотину, домаћица, са станом у Ријечи, Вјенцеслава Новака број 11.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вам прочитати имена и презимена оптужених па ћете Ви рећи да ли сте са неким у сродству или евентуално у завади: Љубан Деветак, Милан Девчић, Милан Радојчић, Жељко Крњајић, Миодраг Димитријевић, Дарко Перић, Радован Влајковић, Радисав Јосиповић, Јован Димитријевић, Саша Стојановић, Драган Бачић, Зоран Косијер, Петроније Стевановић, Александар Николајидис, да ли Вам је неко род од њих?

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: Нитко ми није род, осим Милана Девчића он ми је вјенчани кум.

Са оптуженима несродна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бићете саслушани као сведок, дужни сте истину да говорите, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на поједина питања уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Пре него што кренете да сведочите положићете заклетву тако што ћете понављати ове речи које ја изговорим. Заклињем се.

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему.

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: Да ћу о свему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пред судом будем питана.

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: Што пред судом будем питана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа што ми је познато.

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: И да ништа што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: Нећу прешутјети.

Опоменућа, упозорена, а након полагања заклетве изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред Вишим судом у Београду води се кривични поступак против ових четрнаест лица која сам Вам прочитала, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Предмет оптужбе је страдање шездесетдевет цивила хрватске националности у месту Ловас у десетом и једанаестом месецу 1991. године. Ближи предмет оптужбе је напад на Ловас, страдање цивила приликом напада, затим убиства, телесна повређивања, противзаконита затварања цивилног становништва у овом периоду у селу и догађај на тзв. минском пољу и страдање цивила приликом овог догађаја. Испричаћете суду да ли сте Ви у том периоду били у Ловасу, уколико сте били шта се то дешавало, ко је од ваших страдао у Ловасу, кога од оптужених познајете, да ли сте их виђали у том периоду у селу и све што Ви знате у вези ових дешавања, с обзиром да суд има податке да је између осталих и Ваш супруг Ђука Лукетић у овим дешавањима страдао, па ћете све што је Вама познато у вези тога испричати почев од оног дана кад је био напад па надаље. Изволите.

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: Па ја Вам не могу пуно тога рећи. Могу рећи да сам ја отишла из села 04.08.1991. године заједно са већином жена и дјеце из Ловаса и од тад се заправо више нисам ни

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 27. септембра 2011. године

вратила у Ловас. До тад је релативно било мирно значи у селу није било неких ратних догађања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало ближе микрофону, повремено се губи звук. Да ли сам Вас разумела добро да сте 04.08.1991. године Ви изашли из села?

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: Да, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да се нисте ни враћали?

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: Да, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи у време напада и ових дешавања нисте били у селу?

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: Не, нисам била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми шта се дешавало са Вашим супругом Ђуком Лукетићем?

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: Он је, значи он је мене одвезао за Ријеку и вратио се одмах, други дан се вратио у Ловас и ту је остао до дана кад је Ловас нападнут, ту је заробљен у Ловасу и даље значи са осталим мјештанима који су били заробљени мучен и убијен заједно са својим братом и са својим оцем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви од неког сазнали шта се то десило, од Ђукине мајке?

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: Тако је, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте.

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: Значи моја свекрва је била до Божића тамо, она је била с њима и она је, највише сам чула од ње значи. Будући да је она по селу ходала, она особно није видјела значи како су их убили али је чула од других људи, чула сам ја исто од других људи који су преживјели мучења, који су преживјели минско поље. Рецимо један од преживјелих био је Славко Лукетић, то је рођак мога мужа, који је био заједно с мојим мужем, који ми је особно значи препричавао мучења мога мужа где је присуствовао, значи наш вјенчани кум Милан Девчић. Причао ми је наш сусјед Рамиз који је исто био са мојим мужем, он је исто био злостављан, он је преживио. Причао ми је особно јако детаљно, Емануел Филић човјек из Ловаса, он је још жив, он је гледао мучења и батине које је мој муж примио заједно са својим братом и са свекром мојим и наравно и други који су тамо били у задруги који су били заробљени и тако исто је потврдио да је наш вјенчани кум томе свему присуствовао. За Љубана Деветака, њега никад нисам видјела али сам чула, значи то је ујак од Милана Девчића и тако. Могу вам рећи значи ето то што сам ја чула од других.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми мајка Ђукина, односно Ваша свекрва Јелена Лукетић, да ли Вам је она нешто испричала откуд су се они нашли тамо у задрузи, шта је то било. Ђука и његов брат, односно та два њена сина и супруг?

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: Па будући како, значи село је било нападнуто 17-ог, сви мушкарци су одведени у задругу или већ

тамо где, мислим то је она особно, значи особно су дошли војници или четници су дошли у нашу кућу, један од њих је био, колико ја се сјећам по имену Коста, то ми је она причала, њега је запамтила и он је био један од њих. Значи одвели су их у задругу и тамо је значи, од онда она њих није видјела. Ишла је код Миће, ми га зовемо Мићо, Милан тај наш кум, ишла је после код њега да пита где су они. Он је рекао да су они убијени, да су они на попису мртвих и он је имао тај попис у рукама, да су они на попису мртвих. Што сам ја и чула значи од Славка Лукетића који је преминуо, он је умро од болести, да је наш кум дошао у задругу са пописом људи и на попису је био прво мој муж Ђука Лукетић, Анте Лукетић и Петар Лукетић и надаље, значи њих тројица су били први на попису за ваљда убит. И тако се заправо и завршило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, поменули сте некога Рамиза.

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: Рамиз је био мој сусјед, насупрот нас је живио, он је исто био са мојим мужем. Њега сам видјела два-три пута после тога у Ријеци, више га нисам видјела ни чула, не знам како се презива, он је Муслиман по народности али ми је исто причао значи исто како су их тукли, мучили, не знам ето, на крају су их раздвојили и више после он није особно видио, значи он особно није видио како је мој муж убијен али је чуо да је одведен у капелицу на гробље са још њих петорица је било. Значи мој свекар Петар Лукетић, муж и још тројица, а брат мужем Анте Лукетић он је био толико избоден и претучен да није могао ходати, њега су путем убили негде на пољу је остао мртав, тако да оне које су убили у капелици он, особно Рамиз, особно је Рамиз ставио мога мужа у врећу и закопао га. Они су их после који су остали живи морали закапати мртве, јер то је прича Рамиза мени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми Јелена Лукетић Ваша свекрва, помиње да је неки Коста долазио, да ли је спомињала ко је још са Костом био кад су дошли кући по?

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: Именом ми није рекла, не зна како се зову, али је ето запамтила тог Косту, то јеи мени остало у сећању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јелена Лукетић је дала изјаву пред судом у Хрватској и помињала је да је Ваш Ђука заједно са тим Костом дошао кући по оца и брата.

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: Е тако је, да, имате право, тако је, да, тако је било. Заправо је ваљда мој муж прије још одведен на испитивање па је после доведен заједно кући по брата и по оца, да, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је том приликом Ђука спомињао некога ко је то наредио да се дође по Петра и Анту?

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: То ја не сјећам се, ако је она можда рекла ја се то не сјећам, ево и сад сам се сјетила овога.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 27. септембра 2011. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми да ли је тело овог старијег брата Ђукиног, Анте Лукетића да ли је пронађено у Ловасу?

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: То се после сазнало, зашто. Зато што је значи Анте остао лежати негде у пољу, како су тијела дуго лежала и то је било вријеме у десетом мјесецу кад су падале кише и чак значи он није био за препознати, они нису, овако ми је, цитирам: «Док су били живи толико су били тучени да нису се знали који је који, нису се могли препознати живи, а после смрти кад су убијени још и више», а како је Рамиз био сусјед наш, значи он је добро познавао мога мужа, лице му се није могло познати него по рукама га је познао и он је мени рекао да је препознао руке мога мужа и знао је да је то Ђука кад га је стављао у врећу. За Анту су, Анте је био исто у стању, не знам како бих то рекла, значи не знам, то сам чула, био је у таквом непрепознатљивом стању да су једноставно га ставили под непознату, нису знали тко је та особа, тај леш, па се он водио дуго као нестао, међутим после дуго година, не знам, мислим да је то било 1996. – 1997. ипак доказано да је то Анте, по крви су доказали, мислим да је тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли се тај Рамиз презива Фетаховић?

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: То Вам не могу рећи, заиста се не сјећам, ево стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли сте у то време становали у улици Фрање Рачког Ви у Ловасу?

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: Да, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је нешто Јелена причала оног дана кад је био напад, ко је долазио до куће, да ли је био неко познат?

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: Знате шта, пуно тога сам чула, пуно, пуно прича јер је пуно људи било у Ловасу и свако је имао своју особну причу тако да нешто детаљно не могу рећи. Знам, ево шта ми је остало у сјећању, значи 17. листопада је био напад на Ловас и већином људи су се разбјежали ко је могао, ко је се усудио бјежати. Људи који су побјегли тај дан из села су остали живи, преживјели су. Тако је и мој муж и брат значи заједно са Славком Лукетићем, то је рођак од мога мужа, били су у подруму још значи његова жена и дјеца и још су били неки људи, крсни кумови мога мужа су били у подруму. Они су имали намјеру побјећи то се радило можда у пар секунди да побјегну из тог подрума и у то вријеме некако је долетио мој свекар у подрум са поруком да, значи то је мени причала моја свекрва и причао ми је Славко Лукетић. Дошао је са поруком у подрум да нигде не бјеже будући да је наш кум дошао у село и он је послао поруку да се нигде не бјежи, да ником ништа бити неће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који кум?

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који кум?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 27. септембра 2011. године

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: Милан Девчић поручио је да се ником ништа неће десити, да остану у селу да не бјеже из села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И зато су они остали у селу?

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, Ви већ други пут наводите да је 17. листопада био напад на Ловас, овде је потпуно неспоран податак да је 10.10. био напад на Ловас.

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: Па били су значи напади, слушајте, 17.10. колико ја ето могу рећи су ушли војска и већ четници и већ тко не знам у село, значи били су, тукли су на село и прије наравно и гађали торањ цркве, значи то су приче које сам ја чула, али 17. су ушли и заробили кога су ухватили. Значи 17-ог, овако сад ми се мало сјећање, значи приче које сам ја чула, мислим да ми је то Рамиз причао, 17-ог је мој муж одведен у задругу са Рамизом и он је цијелу ноћ тамо био затворен тј. вани су сједили цијелу ноћ испред пушака и онда су ујутро послали значи мој муж са пар војника је отишао у кућу по још значи по оца и по брата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је овај Рамиз после учествовао у скупљању тих лешева?

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: Тако је, он је причао да је он последије, он је преживио, значи остао је жив и он је последије сахрањивао копали су, закопавали су мртве и то је било након три-четири дана након што су убијени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми ко Вам је то рекао да је Милан Девчић Ваш кум био присутан тамо кад су тукли Вашег мужа, девера, свекра, ко је?

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: Па ето Славко Лукетић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је помињао да је Милан Девчић био ту присутан?

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: Да, не само то, него ми је рекао да је викао, да је молио Милана Девчића «Мићо, помози нам, видиш шта раде». У том тренутку су тукли значи мога мужа са жељезним шипкама и свекра и Анту су боли ножем, по ногама су га боли ножевима. Послије су их везали са жицом, главе су им јако отекле, троструко више. Анте није могао ходати колико је био избоден па су га свекар и муж су га водили, вукли су га за собом. Тако је он нажалост, значи није могао ни доћи до гробља него су га уз пут убили, а то је све Мићо гледао тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми шта Вам је, рекосте да Вам је Рамиз рекао да је тело Петра и Ђуке пронађено у капелици на гробљу.

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је било са Антиним телом?

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: Па Анте је како има, значи има отприлике, не знам, можда километар има до гробља, он је путем значи муж и свекар су га водили, вукли су га јер он није могао ходати и сад

путем да су га убили тако је Рамиз мени рекао. То Рамиз није видио, али су га нашли негде, неко мртво тијело је било и они су претпостављали да је то Анте али га нису могли познати. Како он није могао ходати тако су га убили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добар дан, заменик тужиоца. Хоћете ли нам рећи само, казали сте да је и Рамиз причао како је видео да су тукли Вашег супруга, девера и свекра.

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је он причао ко је то радио и у којим је то приликама било?

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: То је било значи, кад ме 17-ог или 18-ог, не знам точно, мислим да су 18-ог убијени, тако кажу. Рамиз је гледао, значи то су били четници, били су како они кажу Шешељевци су се називали, били су Аркановци, они су се пред њима особно скидали и облачили војне униформе од војске и они су их тукли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли неко познат био међу њима? То сам мислио.

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: То ја не знам. Знате што, ја сам се удала у Ловас, била сам у Ловасу три године, тако да релативно мало људи знам, значи тамо можда пар људи који су живили у мојој близини од домаћих Срба чула сам за, не знам, за онога, сад сте га читали мало прије Радојчић, за њега сам чула, али особно не знам да ли бих ја тог човјека познала, не могу се сјетити, значи за њега сам чула, не знам, не могу Вам рећи. Већином су то били заправо непознати људи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Кажите ми још ово, испричали сте да је Славко Лукетић причао како је ту био кад су ови људи тучени и Мића Девчић и како се он њему обраћао да помогне.

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли нешто тад Девчић одговорио?

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: Не, он је окренуо главу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Немам више питања.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добар дан госпођо Лукетић, Бранкица Мајкић бранилац оптуженог Љубана Деветака и Милана Девчића.

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: Добар дан.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ја бих имала за Вас неколико питања, с обзиром да нисте били у селу па да нам кажете неке ствари ако су Вам још познате и одакле су Вам познате. Рекли сте да су после напада, после 10.10. да је ваша породица била у подруму, да ли знате у чијем подруму су били?

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: Тај дан, значи 17-ог.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Не, не, говорим о 10-ом кад је био напад, кад је ушла.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 27. септембра 2011. године

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: То не знам, не знам у којем су били. Можда су били и у нашем, ја то не знам, чак можда сам чула али једноставно не сјећам се ако су ми рекли ја се не сјећам.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Јелена Лукетић, Ваша свекрва, је говорила да су били у подруму код Милана Девчића најпре она, а да су онда после пар дана доведени и Ваш супруг, девер и свекар, да ли Вам је то познато?

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: Па може бити, може бити будући да смо ми били вјенчани кумови понављам. Љубица Девчић је била најбоља пријатељица моје свекрве зато је и мој муж био вјенчани кум Мићи Девчићу како су оне биле велике пријатељице. Милан није имао никога за кума па му је мој муж био кум, како су они били јако добри и они су јако вољели Мићу када се све то десило ми заправо уопће нисмо могли вјеровати да би Мићо такво што направио, значи да би се он прикључио четницима будући да смо ми њега сматрали Хрватом знате он је Девчић и ја сам у њему видјела Хрвата и нисам могла годину дана вјеровати да је Милан тамо био, да је то гледао, да је могао значи спасити мога мужа, а да то није учинио, можда чак га и он особно дао значи убити и зато ме не чуди да је свекрва била код ње у подруму.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: То каже и Ваша свекрва, то не спори ни Милан Девчић да су кумови између осталих и Ваш супруг били код њега у подруму, па ми кажите до тог 18-ог када су страдали да ли сте чули да се њима нешто десило, да их је неко малтретирао до тог дана када сте чули да су убијени, значи говорим о овом периоду када су били у подруму код Девчића?

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: Не, нисам чула то, не. Како је Мићо долазио често код нас, поготово 1991. године он је долазио код нас у кућу, ми смо били добри и они су се јако поштивали тако да ја нисам чула ништа, осим што сам чула да је он отишао у четнике, ето тако сам чула.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Реците ми овом господину Славку Лукетићу о ком сте говорили да вам је он причао да је Милан био присутан, да је имао неки списак на коме су први на списку били Ваш супруг, свекар и девер па ћу ја да Вам кажем да је Славко Лукетић, значи док је био жив, да је давао неке исказе о својим сазнањима из тог периода, па је био саслушаван у суду у Вуковару у предмету К-25/00, па је давао једну изјаву хашким истражитељима и Славко Лукетић ниједног тренутка није испричао било ком државном или другом надлежном органу ово што Ви сад причате, наиме потпуно другачије описује тај догађај када су Ваш супруг и свекар и девер малтретирани и још битније он не спомиње да је Милан Девчић био у тој ситуацији присутан, па Вас ја молим да ми?

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: Па ја то не могу вјероват, немојте ме особно више питати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извините госпођо, није потпуно другачије, један део се.

Адв БРАНКИЦА МАЈКИЋ: У односу на Милана Девчића, ја питам конкретно за Милана Девчића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али овде у исказу.

Адв БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Нагласила сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Славка Лукетића има и овај долазак кући и да је то било по наредби Љубана Деветака и да је Ђука са неким ишао, па немојте потпуно другачије, ако кажете другачије морате рећи.

Адв БРАНКИЦА МАЈКИЋ: У односу на Милана Девчића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте то рекли.

Адв БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Два пута сам рекла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте то рекли, рекли сте потпуно другачије описује догађај.

Адв БРАНКИЦА МАЈКИЋ: У односу на Милана Девчића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па реците шта другачије?

Адв БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да Милан Девчић није уопште био присутан, то сам рекла сведокињи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То док се предпочавали нисте.

Адв БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ја и до сада су сва питања у односу на Милана Девчића постављена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: Па ја не знам шта бих Вам рекла, значи не само од Славка Лукетића него од Рамиза значи од Емануела Филића, он је човјек који живи у Ловасу још увијек, од њега сам исто особно детаљно чула мучења и он је гледао особно значи како се туче, не само значи ја говорим за свог мужа наравно, тамо је било не знам стотину колко, говорим сама оквирно. Да он није био тамо, то први пут чујем. Ево.

Адв БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Кажите ми само кад Вам је Славко Лукетић говорио о томе?

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: Па говорио је значи први пута кад смо се видели не знам, око Божића 91., после 92. и свих година кад би се срели увек би се тога спомињали и он је то причао. Наравно, с годинама то човјеку с годинама уморни сте од тих прича више знате. Знате што па 20 година је прошло ја не могу вјероват да сам ја након 20 година позвана овде да сад нешто сведочим и тако да човјек то настоји заправо заборавити. Знате, Ви сте ту нешто споменули што сам се ја сад сјетила да сам причала, не знам. За напад, за село или не знам, тако неке ствари. Човјек покушава то заборавит вјерујте ми.

Адв БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. И хоћете ли само молим Вас да ми кажете како је дошло до тога да Ваш супруг и остале жене и децу из Ловаса у 8. месецу изведе из села, тако сте рекли. Шта је био разлог? Кажете било је стање релативно мирно, што сте напустили село?

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: Слушајте у Ловасу је било релативно мирно али Вуковар је већ било, већ се чуло значи од Вуковара пуцњеви, то су већ људи гинули на цестама, на барикадама, у Вуковару се гинуло, авиони су летели, тенкова је било посвуда и људи су, масовно су аутобуси ишли из села не само ја особно. Значи, било је не знам колко аутобуса само из Ловаса где су ишли жена и дјеца ван села на море.

Адв БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Хвала Вам госпођо Лукетић. Немам питања.

Адв ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добар дан госпођо Лукетић. Ја сам Градимир Налић, браним Милана Радојчића.

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: Добар дан.

Адв ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја ћу Вам само пар кратких питања поставити. Да се надовежем на питање колегинице када сте Ви то у 8. месецу значи ако смо добро разумели због одређене личне несигурности услед свих тих догађаја около евакуисани, кажете аутобусима су евакуисани људи. Ко је то организовао ту евакуацију места?

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: Ја то, ко је организирао аутобусе ја не знам, ја сам ишла особно са нашим аутом, особно ме је мој муж одвео код своје сестре у Ријеку а било је људи који нису имали значи своје ауте па су онда ишли са аутобусом. Ко је то особно организирао то ја не знам.

Адв ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците ми молим Вас, да ли сте приметили у том периоду или пре тог периода док сте били у селу да и српске породице напуштају можда Ловас?

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: О слушајте, они су отишли давно прије, можда у другом и трећем мјесецу, ја знам како сам ја родила у трећем мјесецу друго дијете, имала сам малу бебу, ја сам се шетала по селу, било је још жена прије тога које су родиле и њих више нисам видела, неки су отишли у првом мјесецу, неки у другом, неки у трећем месецу.

Адв ГРАДИМИР НАЛИЋ: А знате ли зашто су они одлазили?

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: Па то не знам зашто су оне отишле.

Адв ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не знате? А кажите ми је ли док сте били до 8. месеца јесу ли биле некакве страже у селу?

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: Па јесте, биле су, држали су барикаде, мислим страже на излазима у село около.

Адв ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ко је држао те страже, да ли можете да нам кажете.

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: Држали су наши, држали су Хрвати који су били организовани за обрану села.

Адв ГРАДИМИР НАЛИЋ: Били су организовани за обрану села, ко их је организирао за обрану села знате ли то?

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: То не, ко је био организатор главни, ко је значи не знам.

Адв ГРАДИМИР НАЛИЋ: Кажите ми је ли Ваш покојни супруг и његов брат и покојни њихов отац да ли су и они били организирани за обрану села?

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: Да, они су исто ишли на страже и имали су распоред кад ко иде, да.

Адв ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесу ли имали униформе госпођо?

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: Не. Можда после, кажем можда су после добили ја то не знам. Али док сам ја била у селу били су у цивилној одећи, није било у униформи.

Адв ГРАДИМИР НАЛИЋ: Кажите ми јесу ли некакве дужности тамо обављали?

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: Јесте. Имали, знате што ја сам покушавала питат мога мужа али он то мени није хтио рећи. Разумете? Он мени није говорио, ја сам нешто сам покушала питат га али сам јако слабо знала, чула сам као и што сви други по селу знала да се држе барикаде и то је то.

Адв ГРАДИМИР НАЛИЋ: Кажите ми јесу ли на тим како их Ви називате барикадама људи заустављани у кретању и возила?

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: Па не знам, вероватно јесу. То ја не знам.

Адв ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли су постојале некакве пропуснице за улазак и излазак из села кроз те барикаде и ко их је давао?

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: То не знам.

Адв ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не знате? А кажите ми овај госпођо је ли знате да је било некаквих преговора са војском у селу?

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: Па то сам чула, да. Било је преговора, како, када што, то.

Адв ГРАДИМИР НАЛИЋ: Нисте чули никакве детаље него само сте начелно чули да је било преговора?

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: Тако је, да.

Адв ГРАДИМИР НАЛИЋ: А кажите ми молим Вас да ли је овај, да ли су те страже биле наоружане и каквим оружјем ако сте видели. Где сте Ви то видели стражарска места, можете ли да нам опишете на којим улицама?

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: Ја особно нисам била ни на једном стражарском мјесту, никад нисам била. Ја сам имала мало дијете слушајте, ја сам родила у трећем мјесецу и још сам имала дијете од 3 године, ја нисам пуно, ја сам шетала у нашој улици мало провозала дјецу и то је то било. Нисам ја ходала по барикадама.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хвала Вам на Вашем сведочењу и ето дозволите да Вам упутим саучешће макар и после 20 година. Хвала Вам.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Оптужени Девчић Милан.

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: Добар дан.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добар дан Марија. Мени је жао због тог трагичног догађаја кумо. Од питања бих имао да те питам овако само кратко. Реци ми да ли си ти била присутна у Ловасу кад је једна војна делегација дошла код вас у кућу?

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: Не, нисам.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли ти је твоја свекрва причала о томе?

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: Јесте, то сам чула.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па шта ти је рекла поводом тога? Ко је ту био присутан да ли се сећаш?

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: Ево сада.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Чиме су били? Којим возилом?

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: Знам да је долазила нека војска која је исто преговарала тобож о ненападању Ловаса и они су обећали да неће нападати Ловас, да у Ловасу неће бити рата, да је то тако ето, колко се ја то сјећам да је то било баш у нашој кући.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро. Хвала. Ево овако само да ти дам примедбу овај госпођо председнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли завршили са питањима?

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесам, немам шта да је питам пошто жена није ни била у Ловасу тако да ово што она зна то је све чула рекла-казала. Овај, имам примедбу везано за ово што је изнела Марија поводом мене. Као прво, Марија да ти кажем за ту твоју дезинформацију да нисам био ни присутан уопште у задрузи приликом тога догађаја што си ти напомињала за тог мужа а мог кума Ђуку Лукетића. Значи, нисам био присутан кад је био тучен или не знам ја већ шта се ту догађало а такође ни овај неки списак не знам ни ја шта она то наводи уопште нисам значи био присутан у задрузи, тако да су то чисте дезинформације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуномоћник изволите.

МАРИНА КЉАЈИЋ: Добар дан госпођо Лукетић. Ја сам Марина Кљајић пуномоћник оштећених. Замолила бих Вас да нам ако имате сазнања. Да ли се чујемо?

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: Сад Вас чујем.

МАРИНА КЉАЈИЋ: Замолила бих Вас, рекосте да су Вам Емануел Филић и Рамиз детаљно описивали како је Ваш супруг мучен, његов брат и Ваш свекар, па да ли имате сазнања том приликом да ли су спомињали који су то људи били који су их мучили. Да ли су њих описивали ако можете нешто о томе да ми кажете?

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: Па рекла сам већ. Значи, то су били Аркановци који су се називали тако, Шешељевци, значи особе које су имале кокарде, на капе су имали кокарде који су имали ножеве, браде и било је значи међу њима и војске и они су имали униформе, пресвлачили су се из једне униформе у другу и ето то Вам могу рећи.

МАРИНА КЉАЈИЋ: Добро. Хвала Вам. А да ли Вам је Ваша свекрва пре него што је напустила Ловас причала нешто каква је ситуација била, да ли је постојала можда нека обавеза да људи раде, да ли су се морали неки обележавати, нешто о томе ако знате.

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: Тако је. То сам чула исто значи, не само од моје свекрве, морали су носити врпце око руку, неке особе, неки људи су морали ић радити у поља или већ како гдје, моја свекрва није хтела, она је особно како је изгубила два сина и мужа, њој је било свеједно, заправо је она желела, ходала је по селу без икакве пропуснице мада су морали имати пропуснице некакве и траке, она то није желела намерно желела је да је убију. Значи, да нађу излику да је убију јер она није желела живети, и она је само ходала и тражила како су је значи, Мићо да јој је рекао да су Ђука и свекар убијени а Анте се није знало где је и онда је она само ходала по селу и тражила Анту да види гдје је он, међутим, нико јој ништа није говорио тако да је она слободно ходала али нису је нико ништа учинили мада је она то желела. Желела је умрети да је убију.

МАРИНА КЉАЈИЋ: У реду, хвала. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље? Нема више нико питања? Реците ми од ових оптужених сем Милана Девчића који Вам је био венчани кум, ове друге да ли знате? Да ли знате Милана Радојчића?

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: Не, мислим можда сам га некад видела, али ја се тог човека не сећам и не знам да ли би га уопште познала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жељка Крњајића?

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: За њега сам значи чула, мислим да је он ишао са мојим мужем у школу, нисам сигурна, али ту су негде. За њега сам чула, исто можда сам га видела вероватно он је негде близу становао, али не сећам га се сад, да би га сад познала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. За Љубана Деветака сте већ рекли да га никад нисте видели?

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имате ли још нешто да кажете госпођо Лукетић што Вас нико није питао а Ви сматрате да је битно да истакнете?

Сведок-оштећена МАРИЈА ЛУКЕТИЋ: Па ја, вјерујем оним људима који су тамо мучени, који су гледали особно ево поновићу опет, цитирам Емануел Филић ми је особно причао тако детаљно све то мучење и вјерујем ја вјерујем да они не лажу да је Мићо тамо био. Мада то онда нисам вјеровала, то нисам никако могла прихватити али ја не вјерујем зашто би они лагали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Захваљујемо Вам се што сте се одазвали да сведочите.

Довршено сведочење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се одјавимо са Жупанијским судом у Осијеку. Довиђења. Пошто је следећи сведок који је одређен сведок-оштећени Шимун Пејић а за њега смо заказали видео-линк са Жупанијским судом у Риједи, прекинућемо претрес до 12 часова, јер смо направили овај простор за два сведока до 12 а од 12 са Жупанијским судом у Риједи.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се ПРЕКИДА у 10 часова и 25 минута а ради успоставе видео-конференцијске везе са Жупанијским судом у Риједи одређене за 12 часова, тако да ће претрес бити настављен у 12 часова.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес СЕ НАСТАВЉА у 12 часова и 17 минута саслушањем сведока Шимуна Пејића путем видео-конференцијске везе успостављене са Жупанијским судом у Риједи, у присуству судије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Ви сте судија?

Судија Жупанијског суда у Риједи КСЕНИЈА ЗОРЦ: Ксенија Зорц.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У присуству судије Ксеније Зорц. Сведок је у судници?

Судија Жупанијског суда у Риједи КСЕНИЈА ЗОРЦ: Свједок је овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ево прећи ћемо одмах на саслушање сведока.

Сведок Шимун Пејић

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Пејићу добар дан. Да ли ме чујете?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваши подаци? Од оца Андрије?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По занимању сте?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Грађевинац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Грађевинац. Ваша адреса?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Моментално је сада Пут Светог Јелизеја 5, Фажана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Година рођења и место рођења?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Место рођења је Ловас код Вуковара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А које године сте рођени?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: 17.12.1945.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вам прочитати имена и презимена оптужених, па ћете рећи суду да ли сте у неком сродству или у завади са некима од њих. Љубан Деветак, Милан Девчић, Милан Радојчић, Жељко Крњајић, Миодраг Димитријевић, Дарко Перић, Радован Влајковић, Радисав Јосиповић, Јован Димитријевић, Саша Стојановић, Драган Бачић, Зоран Косијер, Петроније Стевановић, Александар Николаидис. Да ли Вам је род неко од њих?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је неко, да ли сте у неком сродству са неким од ових лица која сам прочитала.

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Нисам у сродству него са Љубаном сам заједно растао, ишли у школу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Јер он се родио исто у Ловасу где сам и ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са оптуженима несродан. Бићете саслушани као сведок, као сведок сте дужни истину да говорите. Давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни да одговарате на поједина питања суда уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Пре него што кренете да дајете исказ, положићете заклетву понављајући ове речи које ја изговорим. Заклињем се.

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему.

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Да ћу о свему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пред судом будем питан.

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Што пред судом будем питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа што ми је познато.

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: И да ништа што ми није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што ми је познато, нећу прећутати.

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Што ми је познато нећу прећутати.

Опоменут, упозорен а након полагања заклетве изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред Вишим судом у Београду води се кривични поступак против ових 14 лица због кривичног дела ратни

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 27. септембра 2011. године

злочин против цивилног становништва. Предмет оптужбе је страдање 69 цивила хрватске националности у месту Ловас у 10-ом и 11-ом месецу 91.године, ближи предмет оптужбе је напад на Ловас, страдање цивила при том нападу и затим убиства, телесна повређивања, противзаконита затварања цивилног становништва у овом периоду у селу и страдање цивила приликом догађаја на такозваном минском пољу. С обзиром да сте Ви давали исказ пред Жупанијским судом у Вуковару 29.07.2004.године, произилази да сте у овом периоду били у селу, да имате сазнања шта се то дешавало па ћете испричати суду све што је Вама познато у вези ових дешавања почев од напада и све што знате везано за ово што је предмет оптужбе. Изволите.

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Тешко је сада почети и то је сада већ дуго времена, датуме сад право не могу се сјећати. Ја сам радио у нашој задруги у Ловасу тамо са трактором, био сам у винограду и наједанпут смо приметили да падају гранате у село. Нормално да је била паника, почеле су и куће горети. Онда смо оставили тракторе и бежали смо у село. Кад смо дошли у село видели смо најгоре. Непознати људи који су долазили, куће горе, неколико убити, мене су и још ове моје другове колеге који су били са мном покупили одмах у задругу у једну собу па су нас тамо држали дан и ноћ, све испитивали да ли имамо оружје и ко смо, шта смо, чији смо. Имамо ли мушке дјеце и дан и ноћ смо били тамо. Било нас је можда једно 50. Затим смо добијали распоред па смо морали која је стока била у селу, морали смо купити, морали смо чистити улице где је горело, било је свашта на цестама, на улицама и што је најгоре ја сам морао још са двојцом купити ове мртве што су поубијани, код нас је 82-84 убито, па смо морали купити у вреће и носити у гробље, био је један канал велики што је војска, ко је ископао не знам, багер један велики и ту смо бацали све те наше људе који су, било је и жена било је и две-три девојчице. И пошто је било за мене најцрње и најтеже био је ту и мој брат и њега су убили и њега сам морао исто без ковчега у врећу и бацат у канал. Људи који су били, то су били непознати који су нам морали смо без лопата затрпавати, рекли су нам не пуно земље бацати, ту ћете сви ви, треба мјеста за све вас. Али ето некако сам извукао главу да је остала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то све? Да би Вам сада постављали питања.

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Па да, онда још 6 месеци сам ја био у не у логору у Митровици него тамо у Липовици ако Вам је познато, Апшевци, ту нас је било Илоћана можда око 300 нас који смо морали копати неке канале преко туђих њива, сјећи шуму и тако. Све најтеже што може да буде а воде 5 литара на дан у летњо доба и пола конзерве и један чај од јогурта она мала. Од јутра до мрака. Ови што су били непознати људи који су нас чували са оружјем, спавали смо на поду у једној соби у сељачким кућама у Апшевцима по 15 нас је било у соби. И онда је то је било 6 месеци па су нас пустили пред неки Божић, Нову

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 27. септембра 2011. године

годину, да идемо као по зимницу и по топлу одећу јер ми смо отишли у шести мјесец било је топло. Онда сам ја искористио прилику да сам побегао, рекли сте да морам истину рећ, имао сам срећу преко Мађарске да сам побегао јер ми је била ћерка и пуница и пунац су ми били у Фажани ту где сам сад ја још. И онда сам почео радити, снашао сам се, имао сам доле кад сам био кад сам се вратио, прије сам имао напада претња преко телефона, оштрења ножа, шта још чекаш усташо, излази, заклаћемо те. Па сам добио три ове ручне бомбе исто само да побегнем и видио сам да не могу остати, да сам морао да побегнем. А тешко ми је било, ту кућу нисам добио и то није државни стан ја сам 11 година са женом у Немачкој се за њу мучио и било ми је тешко да је оставим. Толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Пејићу рећи ћете суду тог дана када је био напад на Ловас, да ли је било хрватских оружаних снага у селу и је ли село Ловас било брањено село?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Тај дан није било. Било је оружани али није тај дан било ниједног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рећи ћете ми везано за страдање Вашег брата, како се зове Ваш брат? Када је он страдао? И каква су Ваша сазнања у вези тога?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Мој брат се зове Пејић Стјепан, он је нађен у дворишту на поду, била су још два-три непозната од ови што су дошли, што су клали, палили и они су питали њега за сина, питали су га за зета, он је рекао да не зна где су и није ни знао кад су они јадни побегли и тамо је он њима још дао ракије пола литре и у тањуру је било још пршута, шунке и он је био лежао на поду, мртав. У главу имао је три рупе, не знам ја какво је то било оружје, то су биле три велике рупе, то није био обичан метак, шта је то како је било не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми је ли Ваш брат Стјепан Пејић становао у улици Силвија Страхимира Крањчевића у то време?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли ово његово страдање о коме причате било тај дан када је био напад?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Да, да, тај дан је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ова сазнања која сте сад саопштили суду да су га питали за зета, за сина, да је изнео ракију, од кога Ви то сазнајете?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Па сви су тако јадни прошли који су били, који су убити, они су сви, свако се питало где ти је ко, ако имаш сина где ти је син, где ти је зет, ови млади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али конкретно ово везано за Вашег брата с обзиром да сте саопштили конкретне податке да је изнео ракију, од кога сте Ви то чули?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: То сам видио, то сам видио кад сам дошо да га купим у врећу онда сам видио, то је лежало све доле на поду у дворишту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, видели сте га на дворишту на поду, а од кога Ви знате да су њега пре тога пропитивали за зета, за сина?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Па разговори су били такви госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми да ли Ви имате сазнање ко је то ушао тај дан, причате неки непознати, ко је тај дан?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Не знам госпођо, то су непознати људи били, то су били, не знам. Ја сам чуо да су то били пуштени из затвора, плаћени јер један је чак био тај што сте споменули Коста, тај Петроније њихова имена, они су сви лажна имена имали, то су били неке Змије, неке Аждаје, питај бога, то нису њихова права имена али тај мали Коста он се знао пити па је он, ја мислим да је он у Босни погинуо, заклан, шта је било, он је био проблем у нашем селу Ловасу. Онда је он псово и Милошевића и да му није платио, да му је обећо не знам онда су динари шта је било, наводно је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево само мало је било сметњи. Реците суду поред тих непознатих да ли сте сазнали од некога да су и ваши мештани Ловашчани Срби учествовали у нападу?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Молим вас поновите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поред ових непознатих које спомињете имате ли сазнања да ли су ваши мештани ловаски Срби учествовали у нападу?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Па ја не знам јесу ли учествовали у нападу али у униформама су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то били у униформама?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Те које сте прочитали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Љубан Деветак је ли био у униформи? Љубан Деветак је ли био у униформи и кад га први пут Ви видите?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Видимо се други дан, други дан ја долазим код њега «Љубане шта је, шта да радим да бјежим», каже «Неће ти длака фалити са главе, остани».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми је ли Љубан тад био у униформи?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми где се то дешава ово што сад причате да сте се обратили Љубану и да вам је он то рекао «неће ти длака с главе фалити»?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Па то је било у овој згради где смо сједили у задруги, где смо дочекали јутро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми који је то простор био, је ли то била нека канцеларија, у дворишту задруге, испред задруге?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: То је било у дворишту задруге, биле су клупе и ту смо сједили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, кажете дан и ноћ сте били затворени у задрузи.

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Био сам затворен ја и Ивица Богатић, мој колега исто у вези куће су нас малтретирали, били смо у где су дрва у

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 27. септембра 2011. године

школи и угаљ. Ту су нас пребили да сам господо на четири ноге ишо кући. Била је у селу једна Српкиња докторица која је плакала кад ме је видела и моја је жена молила да дође да ми помогне, ја сам био плав да сам на четири ноге долазио кући из школе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то што сад причате односи се на тај први и други дан Вашег затварања?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Не, не, то је било већ при крају. Не, то је било пред сам логор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, задржите ми се на том првом дану кад је био напад и кажете дан и ноћ сам био затворен у задрузи, било је тамо још 50 људи, ко је то одредио да будете затворени, да ли су ти људи који су затворени нешто испитивани, да ли сте Ви испитивани?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Па сви, сви смо испитивани. Ко је наредио, били су исто у униформама, тамо их чували, затворили капију, нико није могао никуд да побјегне и онда један по један је ишо њима тамо у руке да исповједи све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којима њима, ко је то испитивао?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Е то вам сад не могу рећи ко је испитивао, то је био неки као официр али ми је непознат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми тај ваш разговор са Љубаном Деветаком који се дешава у дворишту задруге и он Вама каже «неће ти длака с главе фалити» шта је то Љубан био у селу?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је Љубан Деветак био у селу Ловас, је ли имао неку функцију?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Па није, он је живио у Осијеку ја мислим прије да је живио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то знамо сви да је живео у Осијеку. Реците ми од тог дана кад га Ви први пут видите па наредних дана да ли је Љубан Деветак имао неку функцију у селу да је то Вама познато?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Он је био у униформи, а сад шта је имо, какву је функцију имо, јер ми смо Ловашчани се сви обраћали њему, њега смо једино знали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте «Морао сам ићи купити мртве», ко је Вас то одредио да Ви морате ићи купити мртве по селу?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Па то су одредили исто они који су били у канцеларијама који су ушли, то официри неки су, ја сам био у тој групи да сам купио мртве, неки дрва носили, неки су у кухињи радили, неки су радили у пољу и свако је имао нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који су то официри, коме они припадају ти официри?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Они су дошли у село и они су одмах отишли у наше тамо канцеларије где је било у задруги тамо у мјесни уред, они су преузели село као да је то било, чак су дали име да се зове Душановац а не Ловас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте давали изјаву пред судом у Вуковару 29.07.2004. године Ви сте рекли овако: «Да морам ићи радити на чишћењу разбијеног по селу одредио ме оптужени Љубан Деветак», је ли то тачно?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Па не, он је рекао да идем купити, сви смо морали радити, који смо остали Хрвати сви смо морали нешто радити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то рекао?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Љубан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми везано за то купљење тих лешева, је ли вам то одредио Љубан Деветак да морате да идете да купите лешеве?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Није ми он одредио, још је био један са њим официр, ја сад не могу вама рећи имена кад не познам ја никог осим Љубана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Јер номално морали смо ми Хрвати то да радимо, нису могли људи по улицама да буду, морали смо их купити трактором као дрва смо носили и бацали смо их и онда са нама је ишло са приколицом четворо-петоро наоружаних исто непознатих људи који су, под муком смо морали то радити, нисмо могли рећи да нећемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли сте правили неке спискове?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Па ја сам направио, све ја имам који су побити, премда нисам смео то радити али кад сам дошао кући ја сам то, ја чак тај папир још имам и сад. Ја сам то у Загребу приложио, дао сам њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то покупљено лешева?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: 84 ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми после тог напада колико је то покупљено лешева и када?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Па одмах тих дана, то је за један дан, то је било, јер нису сви наједаред убијени. Како је који убит то се дешавало преко ноћи по гаражама, по подрумима, по шупама и онда су мени рекли и још једном што је имао трактор да «имате мртваца тамо, покупите».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви неком те спискове предавали?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: У Загребу сам ја то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо док сте били у Ловасу?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Док сам био, не, не, док сам већ прешо овамо онда сам ишо прво у Загреб па сам скоро мјесец дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало сачекајте. Кад сте скупљали те лешеве и кажете правили сте неке спискове после Ви, јесте ли те лешеве односно те спискове неком предавали тамо?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Не, не, ником, нисам ја то ником говорио, ја сам то чуво и кад сам прешо преко Мађарске одмах су ме ухватили и ја

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 27. септембра 2011. године

сам био мјесец дана у затвору госпођо у Осијеку. И кад сам изашо из Осијека онда сам ишо овамо за Пулу, за Фажану и нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тај део тамо после, концентрирамо се на ово што је предмет наше оптужбе. Реците ми шта се тих дана дешава, Ви значи идете да скупљате те лешеве, тамо односите те лешеве, како сте Ви знали где су ти лешеве одакле да их скупљате? Кажете били су по двориштима, мислим на тај први дан после напада кад сте тих наредних дана скупљали те лешеве, како сте знали где су?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Па било је госпођо, то је, који су побили они су нама говорили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који су ти?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: «Имате тамо, имате тамо» то је био тај Коста, тај Петроније, они Аждаја су се, они су се так представљали, а да ли су они та имена, да ли су то њихова имена, они су рекли «Шимуне, имаш тамо у гаражи двојицу, имаш тамо» и тако смо и знали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И реците ми колико сте после напада скупили тих лешева?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: А можда једно пет-шест дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него колико укупно лешева је било од ових људи који су страдали у нападу?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Па колико, не могу се ја сад сјетити право колико, било је онај од гранате, било је можда једно десетак, дестак који су у нападу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли су то били цивили?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Већином цивили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи «већином цивили»?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Па све цивили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Све цивили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суд овде у предмету има неке записнике које је истражни судија Суда у Вуковару када је дошао тамо после ексхумације да су донети из месне заједнице неки спискови и на свим овим записницима је констатовано Ваше име и Туне Лутровића.

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Да, да, то ми је шогор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли и он био у скупљању лешева?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па реците ми везано за ове записнике да ли је то негде предавано? Ви кажете није, Ви сте правили неке своје забелешке.

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Па ја сам своје правио, а прави записници ја не знам да ли има правих записника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми шта се наредних дана дешава у селу? Шта Ви радите, чиме се бавите?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 27. септембра 2011. године

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Ја радим у задруги, ја сам остао радио у задруги.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви обукли неку униформу били?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Ја сам имо један стари шињел пошто је било хладно, војнички шињел, не знам ко ми је то дао, један војник који је дежуро то ми је дао јер је било јако хладно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми ко Вас је одредио да радите у задрузи?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вас одредио да Ви радите у задрузи?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Па нормално сам ја остао јер сам радио, ја сам радио, а Милан Миљковић ми је био и шеф и прије и осто је у том машинском парку и реко је нормално да радим где сам и радио с истим трактором. Онда смо радили целу јесен и цело прољеће и ја сам радио с тим људима, ја сам био једини од Хрвата, ово су били све други људи, све Срби, Срби који су терали трактор и ја сам с њима радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па реците ми је ли то у селу била нека нормална ситуација?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Па имали, ми смо имали пропуснице, нисмо могли ићи без пропусница и биле су страже на све стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли неко морао да носи беле траке око руку, да на капије дворишта ставља?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Је, је, морали су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то морао?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Сви смо, па сви смо морали који смо остали Хрвати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми ко је то одредио да се то?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Не знам госпођо, то вам не могу, не знам. Углавном смо морали имати да се распознамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли успостављена нека власт у селу, нека месна власт је ли успостављена?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Поновите молим вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажем, да ли је тих дана успостављена нека власт у селу? Да ли је била нека милиција, да ли је била месна заједница, шта се то дешавало?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Па није одмах, било је по, негде је почело тек на прољеће није одмах било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На пролеће које године?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Па после напада 1992.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1991. у октобру у десетом месецу је био напад.

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Па да то је било онако, није онда било још ништа, онда је било најбоље тамо до прољећа. Нисмо добивали ни плату, добивали смо неке папире, неке бонове, новце не, већ би добили тако уље, брашно, нешто за преживити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била нека станица милиције у селу?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Била је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је та милиција била?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Та милиција је била у центру Ловаса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био командир те милиције?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Командир милиције је био Милан Радојчић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милан Радојчић био командир?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Милан Радојчић и Милан Девчић, они су се представљали чак су имали неке чиновне капетани, шта су, не знам. Наједаред су се они појавили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте први пут Ви видели Милана Радојчића почев од оног дана кад је био напад?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Кад сам га видео први пут?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Па видео сам одмах други-трећи дан исто кад и Љубана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте видели Милана Радојчића?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Па исто, јер та је зграда задруга где смо били то је све у центру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имао Милан Радојчић неку униформу?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми са Миланом Девчићем кад сте се први пут видели?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Па други-трећи дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Исто у селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имао Милан Девчић неку униформу?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Јесте, исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да су ваши мештани ловаски Срби били под униформом, реците ми ко је био њима командант неки? Под униформом, са оружјем, ко је њима командант био?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Е то ја не знам госпођо. Ко је био њима командант не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми везано за ове непознате које спомињете који некима знате надимке Аждаја, Коста, Петроније, ко је њима био командант?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Они су сами, нико њима није, они су сами одређивали, они шта смисле то су радили, они су били страх за село, неки се спомињао «Душан Силни» да им је шеф, ко је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви те људе виђали, откуд Ви у контакту са њима?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Како не би виђали кад су ходали стално по селу, стално су ходали по селу са униформом, са ножевима, они су били страх за село госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми везано за ове неке друге лешеве које сте скупљали, кажете 80 лешева сте Ви скупили.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 27. септембра 2011. године

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како страдаше ти људи, имате ли нека сазнања било посредна сазнања, где сте њихове лешеве покупили?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Нисам разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за ове друге, кажете да сте доста лешева скупили, поменули сте чак неку бројку од 80, реците ми мимо оних лешева које сте скупили после напада по дворишта итд. ове друге лешеве где сте скупљали?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Па исто, ови су по нападу били су у селу, а ови су били по гаражама скривени, по подрумима, један је био чак и на тавану, то се све ноћу дешавало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то касније скупљање лешева ко је то Вама одредио да Ви идете у то скупљање лешева?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Одредили су ови из месне заједнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Како ја сад могу рећи, не знам ја имена тим људима, они су били у селу онда се представљали да су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па који су то? Јесу ли то ваши мештани?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Не, не, то су били странци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Странци неки у месној заједници?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то странци? Јесу ли имали униформе?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Не, у униформама су били, сви су имали, било је униформа и капа, не знам госпођо, не могу ја знати сада ко је и како и шта је био. Сви су они имали униформе, сви су они имали официрске опасаче, сви су имали они оружје и нисмо ми смели испитивати, кад видимо то је био трепет и страх.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти што су у униформама, опасачима итд. јер знате неко име или неки надимак или неки чин некога ко Вам је нешто наредио везано за те прве дане?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Не, првих дана не знам надимке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли неки чин неког официра ко Вам је нешто наредио везано за скупљање лешева које спомињете?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Не, зато што то нису из села и не могу знати. Неки су говорили да су из Илока, неки су из Осијека али то све нису одатле били људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте ове под надимцима Петроније, Коста, Аждаја, како знате те њихове надимке?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Па зато што су се они тако викали и звали, сваки дан кад чујете пет пута неко име то онда се запамти. Ја сад као да гледам њихове ликове, ја бих их познао да их видим, добро Косте нема, а ове бих ја познао да видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми шта су тамо у месној заједници били Ђуро Продановић, Мијо Клисурић, јесу ли они имали неке функције тамо, јесу ли они обављали неке послове?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 27. септембра 2011. године

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Па они су исто били сви у униформама. Ђуро је био сједио тамо са њима отима људима у месном уреду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Концентришите се значи на ове прве дане од 10.10. до овог догађаја на минском пољу. Реците ми да ли је тамо у простору месне заједнице био неки затвор?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Затвор?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Био је, био је један подрум, један је подрум био без свјетла, без воде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ту био затворен, има те ли Ви нека сазнања?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Па ту су били већином Хрвати затворени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви некад видели тај затвор?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време.

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Видео сам га док је био празан, а док су били ту нисмо ми смели ићи ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам је то бранио?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Ми нисмо имали право ићи ни у месну заједницу, само радити и био сам најсретнији кад одем напоље на њиву да не видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли сазнали шта се десило с тим људима који су ту били затворени?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Па било је свашта, јадни добили су батина, добро нико није био убит али били су сви рањавани и батине добили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је држао тај затвор, имате ли сазнања?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Ко је држао? Па исто су непознати људи држали са пушкама чували.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми везано за дешавања тих дана у селу да ли је ишао неки добошар кроз село и нешто објављивао? Издавао неке наредбе нечије?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је кроз село ишао неки добошар, добовао и читао неке наредбе за становништво?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Јесте, био је један младић, један младић је био само ја нисам чуо шта је он добовао јер сам ја био напољу на њиви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми везано за овај догађај на овој детелини где су неки људи погинули на том минском пољу. Шта знате у вези тога?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Не знам ко их је терао не знам, али сам исто морао и њих да купим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми колико сте скупили у тој детелини лешева?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: 20 и нешто, 22 или 23.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 27. септембра 2011. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мртвих у детелини?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли сте Ви чули дан пре тог догађаја да је ишао добошар да позива да се људи окупе због неких радова?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Па је, ишао је, ишао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви дошли ту с обзиром да је било то?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Не, не, ја сам имо свој посао са трактором а који су били у селу они су морали брат јабуке, брат грожђе, то је била јесен и онда се обавештавао је добошар да мора се сви скупит млади који су здрави да морају ић радити нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је Вама рекао да то за Вас не важи ово скупљање?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Па не, али сам ја трактором био, нисам био у селу. Ја у 8 ујутру одем и онда нисам. Нисам ја ишао у виноград, ја сам са трактором радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли сазнали после какав је то догађај? Шта се то десило?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Па чули смо да су људи на минско поље тјерани, то је била прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули ко је то одредио?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли страдале неке Ваше куме у Ловасу?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли неких сазнања у вези њиховог страдања?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Па исто, јадне, оне су остале саме а муж и син су отишли, оне су остале саме и онда су они исто њих нападали, где је муж? Где је син? Све три су убите у подруму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су ове Славица, Марјана и Јозефина Павошевић.

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко је? Јесте ли дошли до сазнања ко то њих уби у том подруму?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Нисам дошао, али вјероватно ко је на њихову кућу планирао. Јер имали су исто велику кућу и били су обрачуни, ако нећеш из куће убиће те, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До када сте Ви остали у Ловасу?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Морам мислити сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Морам мислити сада мало, до пред «Олује».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је негде 1995. година?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: 1995., да.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 27. септембра 2011. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте овде на записнику у суду у Вуковару да је Милан Радојчић дошао једне вечери и рекао да морате изаћи из куће, да кућа више није Ваша?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па који је разлог био да Ви изађете из куће и да кућа више није Ваша?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Па разлог је био да изађемо да уђе други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И због тога сте напустили кућу?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то други ушао?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Једна је удовица ушла, како се звала, Мара нека, нека Мара, мужа су јој убили па је имала онда предност да бира коју хоће кућу у Ловасу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Пејићу, нама су овде бројни сведоци саслушавани и између осталог, везано за овај број лешева на минском пољу, Ви помињете нека 22 леша. Саслушани су неки сведоци овде који су одмах после тога били на тој детелини, помињу неку бројку од 17, а један умро тамо у болници у Шиду, то је 18. Јесте ли Ви сигурни да је на детелини лежало 22 леша?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Не, све скупа, све скупа, са овим рађаваним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рађаване нисте скупљали.

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Не могу ја сада, имам написано све, ко ће се сетити, имам у Фажани све написано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сада нисте то понели?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Нисам понео, нисам, предао сам то све у Загребу и мислио сам да то неће требати овде, а требао сам понети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде постоје неки записници између којих се и Ви помињете, па чак се овде констатује да је то достављано Месној заједници Ловас, милицијској станици Ловас, архиви и тако даље,

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Нисам разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не чујем Вас, ближе микрофону.

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Нисам Вас опет разумео, извини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде у списима постоје неки записници и овде се констатује да су, везано за ове страдале, односно лешеве, и констатује се да су достављани Месној заједници, милицијској станици Ловас.

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Не, не знам ја то, да је то достављано, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате, изволите одбрана, од бранилаца нема нико питања, од оптужених? Изволите редом.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Дobar дан, оптужени Љубан Деветак. Шимуне здраво.

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Здраво Љубане.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 27. септембра 2011. године

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Само бих те молио да кажеш суду ако се сећаш, 1991. године, да ли сам ја долазио код тебе на дан свињокоља са супругом?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Ниси.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Молим?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Ниси.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро, хвала ти Шимуне, имам примедбу. Овај задњи одговор је лажан, овај, истина је да сам га обишао са супругом, дао му на неки начин подршке и том приликом сам ја са њим причао о некаквој његовој безбедности. Друга примедба је, други дан после напада ме није сигурно видео. Тих првих дана и ако ме је видео, видео ме је само у ловачком оделу, а никако у некаквом војничком оделу. То су примедбе и примедба да Шимун очито не прича истину, јер он добро познаје Ђуру Продановића исто као и мене, Ђуро Продановић је нешто мало млађи од нас и зна добро да је он вршио од првог дана функцију овога председника Месне заједнице и да му је предавао те спискове и записнике о погинулим које је сахрањивао заједно са овим осталима, што постоји у документацији. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули примедбу Љубана Деветака, везано за Ђуру Продановића, да је од првог дана тамо био у Месној заједници, везано за ове спискове, да сте то предавали у Месној заједници?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Па био је он у Месној заједници, а нисам му ја предавао ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко није предавао?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Па ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био у Месној заједници?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Био је, Ђуро је био тамо, сада где је био са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А везано за ове спискове, Љубан Деветак каже да сте предавали те спискове.

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Ма нисам предавао ја њему спискове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ником нисте предавали?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Ма ником нисам предавао, они нису ни знали да ја то пишем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте то потајно писали?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у селу значи није прављен списак тих људи који су сахрањени тамо, односно стављени у ту масовну гробницу?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Да ли су они у Месној заједници писали то, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како су они у Месној заједници могли да пишу, ако им нико није са терена неки списак достављао?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Није, знали су они.

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Како су знали?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Па они су знали, госпођо прије од мене, ко је убијен био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево члан већа има неко питање.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Негде у првој половини исказа рекли сте у једном тренутку на питање судије, председника већа, ко Вас је слао то у прикупљање по селу, Ви сте рекли, «па није био сам Љубан, него је био са официром» и преко тога смо прешли. Да ми објасните, у којој то ситуацији је био он са официром?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Не разумем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Рекли сте да Љубан у једном тренутку није био сам, него је био и официр, када Вас је судија питала, ко је то све радио, Ви кажете, «неки официри непознати». А у којој ситуацији, рекли сте, није био сам, него је био Љубан и официр. На коју сте то мислили ситуацију и где се то дешава када сте имали задатак да идете по селу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате одговор или не, да се не задржавамо?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Немам одговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, идемо даље, редом. Сада је Милан Радојчић.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Добар дан желим, оптужени Милан Радојчић. Питао бих сведока следеће, Шима, да ли сте видели или чули од било кога да сам ја Милан Радојчић било кога злостављао од мештана наше и хрватске националности?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Нисам.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Молим?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Нисам.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Немам више питања за сведока, поштована председнице, имам примедбу на околности где је у данашњем исказу сведок Шимун Пејић спомињао моје име и презиме, није тачно, ни једна ни друга констатација коју је изнео и ја бих замолио, ако је могуће, да се са њим суочим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми конкретно околност, шта није тачно, која једна и друга констатација, тачно шта није?

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Прва констатација да сам имао чин, да сам био у милицији, а друга констатација да сам 1995. године ја дошао и истерао га из куће. Ако има потребе, ја ћу образложити, поготову ово друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Пејићу, Ви знате овде присутног оптуженог Милана Радојчића, од оца Илије?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви рекосте да је он био командир милиције? Чак помињете и Девчића. Милан Радојчић тврди да он није био

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 27. септембра 2011. године

командир милиције у својој одбрани, а сада ставља примедбу у том правцу. Да ли ме разумете?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то био командир милиције?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Не знам ја ко је био командир милиције, они су били њих двојица главни у селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милан Девчић и Милан Радојчић?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Ко је био командир милиције од њих двојице, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На који начин то главни у селу, шта су они то радили, јесу били у тој станици милиције, када кажете главни у селу, шта је? Јесу они испитивали људе, јесу?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Чули сте Ви сигурно од других сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја друге сведоке када позовем.

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Чули сте, госпођо, чули сте Ви већ све о њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ја хоћу Вас да чујем, други сведоци што су рекли, рекли су, Ви сте сада ту сведок. Како су они то били главни, шта су радили?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Питајте друге у селу, па ћете чути.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па мене интересују Ваша сазнања.

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Не, ја браним се шутњом сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браните се шутњом?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Да, када сте ме тако измасирали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте оптужени да се браните шутњом, чули сте моје упозорење и Ви сте поновили заклетву да ништа нећете прећутати. А реците ми, везано за неки чин, оптужени Милан Радојчић Вам ставља примедбу за тај чин, да је он имао. Какав сте то чин видели на њему?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Па сви су имали чинове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који то сви?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Па који сви, сви који су били ту у униформама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па који је чин имао Милан Радојчић?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Откуд знам.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Ја бих молио часни суде, акко је могуће суочење са сведоком, не говори истину, нека се доведе овде ако је то могуће. Хвала лепо, немам никаквих питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даље од оптужених? '

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Ја не говорим а он говори истину, а био је у 11 сати и рекао и мени и жени да изађемо напоље и сада ја не говорим истину. Нећу више говорити ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ближе микрофону, то што сада нешто причате, не чује се.

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Сада он говори да лажем.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 27. септембра 2011. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко сада ту лаже?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Па он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Како може рећи да није био у 11 сати, мени и жени рекао да идемо напоље, како може то рећи? Па жена ми је жива.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Имам питање за сведока, с обзиром да је рекао да је скупљао лешеве са такозваног минског поља, када сте скупљали лешеве са минског поља, да ли тог дана или другог дана?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Другог дана, другог дана.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Други дан?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Да.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Кажите ми, ко је још са Вама скупљао лешеве?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Уствари, они су били у камиону већ скупљени, а ја смо и Лутровић, Ивица Филић, са приколицом их носили.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Значи, Ви нисте скупљали лешеве на минском пољу?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Не, они су били у камиону, извињавам се.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Добро, кажите ми, да ли Вам је познато, да ли је неко од официра прегледао тај камион да лешевима?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Не, није ми познато, него сам чуо да је неки официр наишао и да је зауставио.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Кажите ми, рекли сте да је 23 жртве било, па председавајућа када Вам је рекла 22, :Ви сте рекли «са рањенима»

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Са рањенима, 23, 25, не знам сада тачно.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Значи, остајете при томе.

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Нити се ја могу сетити када је то било. преко 20 је било.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Остајете при томе да их је било 23 са рањенима?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Да.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Хвала лепо, немам више питања.

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Да ли 23 или 25.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даље од оптужених, има ли још неко? Изволите.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 27. септембра 2011. године

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добар дан, оптужени Девчић Милан. Реци ми, Шима, да ли сти некада био привођен у станицу, да ли си малтретиран или нешто слично томе?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Нисам.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Реци ти мени, да ли си ти чуо од некога да сам ја некога малтретирао, тукао и тако даље?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Нисам.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли још неких питања од оптужених? Изволите, ја се извињавам.

МАРИНА КЉАЈИЋ: Добар дан, господине Пејићу, ја сам Марина Кљајић, пуномоћник оштећених. Замолила бих Вас само да ми објасните ако можете, у овом суду је сведок Марија Балић рекла да сте Ви једнога дана дошли код њих кући да их позовете, да она мора да иде на принудни рад, на брање јабука. Па ако можете да објасните, ко Вам је наредио да Ви то њој кажете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте прво да ли је то уопште тачно, питајте прво, да ли је он то њој наредио, а не ко Вам је наредио да јој то кажете, да ли је уопште наредио?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Не сећам се ја да сам ја Марију терао да иде јабуке брати.

МАРИНА КЉАЈИЋ: Значи уопште не можете да се сетите да сте били код Марије?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Не, не.

МАРИНА КЉАЈИЋ: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Пејићу, ми саслушасмо у овој судници 150 сведока, можда и више, један добар део сведока је на питање суда за функцију Љубана Деветака, говорили су да је командант села, чак и неки оптужени су овде говорили да је Љубан командант села. Шта Ви у вези тога имате да кажете, кажете не знате која је функција његова била, били сте до 1995. године у Ловасу?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате која је? Ви добро познајете Љубана Деветака?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били школски другови?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Да, али се нисмо ми, јако мало смо се састајали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, овде је један сведок Фрањо Жадањ када је сведочио пред овим судом, поменуо ситуацију да је 11.10.1991. године био позван код Љубана Деветака и да сте ту били и Ви, када је Деветак обучен у маскирну униформу саопштио да преузима контролу у селу и Вас одредио да скупљате лешеве погинулих. Је ли то тачно што је Фрањо Жадањ саопштио суду?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Поновите, молим Вас.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 27. септембра 2011. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фрањо Жадањ у свом исказу је рекао да је Љубан Деветак рекао њему, а ту сте били и Ви присутни, да он преузима контролу у селу, то је било други дан после напада, а Вас је одредио да скупљате те лешеве које сте скупљали?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Па ја сам радио то што сам рекао, а за Фрању ја не знам где је он био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, овде везано за ове лешеве који су скупљани на минском пољу, постоје неки записници, више има тих записника, које је истражни судија суда у Вуковару када је тамо дошао, па је то снимљено, па су између осталог снимљени ти записници, па се помиње овде 22 леша на минском пољу, да су страдали, између осталих се помиње Лукетић Стјепан. Да ли знате Ви тог човека?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, тај Лукетић Стјепан, где је он страдао, да ли имате сазнање?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Није на минском пољу, он је на цести.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, где је његов леш тачно пронађен, где на цести, у центру села, према путу на минском пољу?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Према минском пољу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли знате Николу Бадањка?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли неких сазнања, где је тај човек страдао?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Ја мислим да је он на минском пољу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли мислите, да ли сте видели његов леш, да ли сте од некога непосредно сазнали да је он био тамо или? Да ли се сећате да сте покупили његов леш?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате, где сте тај његов леш покупили?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Нисам сигуран, али мислим исто да је био на минском пољу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како знате да ли је био на минском пољу, када малопре на питање оптуженог.

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Када је био са тим људима који су тамо погинули, био је са њима у тој гомили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви њего'во тело из камиона тог узели или шта; да ли је био у камиону?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Да, да, био је у камиону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде су неки сведоци давали исказе, Влатко Палијан, Ловро Герстнер, између осталог, преживели са тог минског поља, за тог Николу Бадањка помињу да је изгледао остао у задрузи и велики број људи који су преживели догађај на минском пољу, не сећају се Николе Бадањка тамо.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 27. септембра 2011. године

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Био је тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том камиону, је ли тако?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А везано за тај затвор у Месној заједници, да ли можете суду да кажете, одакле Вама сазнање да су неки људи тамо затворени, да се ту нешто дешава? Кажете, био сам када је затвор био празан?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Одакле знам за затвор?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Па откуд знам за затвор, па жена којој је муж у затвору, нормално да је говорила и кукала и плакала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то жена којој је муж у затвору?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Морам се мислити, има их пуно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, ко Вам је то причао да јој је муж у затвору, плакала, кукала, која? Кажете има их пуно, која, сетите се неког ко је то спомињао?

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Треба сада вратити тај филм назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли баш никога не можете да се сетите? Кажете има их пуно, да ли не можете да се сетите неког од те родбине који Вам је нешто причао, жалио се и тако даље? Поменусте неку жену.

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Јозефина Филић, њен муж Манојла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се тај Манојло Филић зове Емануел Филић.

Сведок ШИМУН ПЕЈИЋ: Емануел, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да се одјавимо са Жупанијским судом у Ријеци.

Довршено сведочење.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес **СЕ ПРЕКИДА** у 13,26 часова и биће настављен дана:

**28. септембра 2011. године,
са почетком у 9,30 часова.**

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА